

Dones per la Independència, Independència per a les Dones

Les dones som més de la meitat de la població. I de la mobilització d'aquest 51% en pot dependre el resultat electoral del 27S. A més, no es pot definir què és "justícia social" o "igualtat" sense comptar amb les experiències i necessitats de les dones. Dones de la societat civil i dels partits compartim la decepció i la indignació amb què les campanyes i la cobertura informativa invisibilitzen les dones, així com les problemàtiques que afecten especialment les dones, però que tenen a veure amb el benestar del conjunt de la població.

Avui, les dones hem estat protagonistes. Candidates de les dues llistes sobiranistes (CUP-Crida Constituent i Junts pel Sí) han participat en el diàleg proposat per Feministes per la Independència sobre els motius de les dones per votar 'sí' el 27S i sobre la necessitat que la nova república catalana faci seu el lema que *sense les dones no hi ha revolució*. Les intervencions de les candidates han reflectit, com no podia ser d'una altra manera, la diversitat de sensibilitats polítiques de l'independentisme. Però aquest no ha estat un acte més de campanya ni un mer debat electoral entre les dues llistes sobiranistes.

D'una banda, s'ha fet un reconeixement a la genealogia de les dones que han fet seva tant la lluita feminista com la nacional, entre d'altres, Lola Anglada, Maria Mercè Marçal, Montserrat Roig i Montserrat Abelló, de qui s'han recordat les seves últimes paraules abans de morir ara fa un any amb què defensava el doble 'sí' en la consulta del 9N de 2014 (llegir més avall).

D'altra banda, els temes a què s'ha donat prioritat en el diàleg mostren com la mirada de les dones fa repensar la 'Política'. S'ha iniciat la conversa amb la urgència d'eradicar les violències masclistes, de desenvolupar la co-educació i d'assegurar la sostenibilitat de les polítiques d'igualtat al marge de les conjuntures polítiques, amb recursos suficients i amb la màxima prioritat política. S'ha tractat la necessitat de transformar l'economia i la societat per tal de garantir la sostenibilitat de la vida, posant al centre la coresponsabilitat de dones i homes en la cura i recordant la responsabilitat de l'Estat a través les polítiques d'acció social i contra la pobresa – que té majoritàriament rostre de dona. D'importància cabdal per a les dones, s'ha considerat imprescindible que el nou Estat, des de la més absoluta laïcitat, faci efectiu el dret de les dones al propi cos i el respecte per a la diversitat d'opcions sexuals i d'identitats de gènere. Així mateix, s'ha qüestionat la necessitat que la Catalunya independent compti amb un exèrcit o sigui membre de l'OTAN, seguint la tradició de pacifisme, objecció de consciència i insubmissió del nostre país i recollint l'antimilitarisme feminista i el treball de nombroses associacions de dones per la pau i les mediacions.

Finalment, al llarg de tot el diàleg, s'ha posat en valor la política transformadora de les dones, tot reclamant una nova forma de fer política a partir de lideratges basats en la col·lectivitat i que treballen *amb* i *per a* la col·lectivitat, així com els pactes de dones, dins i fora de les institucions, per fer possible un nou país que eradiqui el patriarcat de tots els espais de la vida pública i privada.

Fent nostres les últimes paraules de la Montserrat Abelló, diem ben alt: no tenim por, i no temem les amenaces i coaccions de l'Estat espanyol, dels bancs o de les grans empreses. Ens sabem a prop d'un país lliure. Aprofitem l'oportunitat històrica que ens brinda el 27S i construïm després entre totes un país nou al servei d'una ciutadania lliure, sense importar el lloc de procedència.

Feministes per la Independència, Barcelona, 19 de setembre de 2015.

“Estic completament a favor de la consulta del dia 9 de novembre i fa temps que crec que el moviment popular al voltant d’ això té tanta o més força que el polític, perquè crec que tothom s’ adona que, a part del sentiment idealista que puguem tenir, serà beneficiós des de tots els altres punts de vista, sobretot en aquests moments en què es fa difícil trobar feina, ja que el fet que som un poble emprenedor ens obre moltes portes, com fins i tot es pot veure ara, però que seria molt més evident si tinguéssim una plena sobirania. Per això, se’ m fa estrany que encara hi hagi gent que tingui por precisament en aquest aspecte. Òbviament, si no és per una causa de força major, no deixaré de participar-hi”.(*)

Montserrat Abelló

(*) Paraules escrites el matí del 9 de setembre del 2014 a favor de la participació en la consulta del 9N amb un doble sí per a la independència de Catalunya. Aquest és el seu últim text. A primera hora de la tarda, moria plàcidament, asseguda a la seva cadira, conscient que era el seu darrer moment.

Extret de: Montserrat Abelló (2015, obra pòstuma). *El miracle és viure. Vivències* (Ara Llibres), pàg. 222.